آموزش شاگردانی برای آموزش
جلسه ۱۴: یکدیگر را دوست داشته باشید (۶c)

ارائه شده توسط ران لایولی، M.Div.، M.A. – BiblicalMentoring.org (مطالعات)

مرحله ۱: دعای افتتاحیه

مرحله ۲: هر فرد آیه خاطره را نقل می کند: آیه: **اول قرنتیان ۴:۱۳-۵الف**
۴ «عشق صبور و مهربان است؛ عشق نه حسادت می کند و نه خودستایی؛ متکبر یا بی ادب نیست.»

مرحله ۳: *تمام یا بخشی از فصل کتاب مقدس را بخوانید و بحث کنید – **۱ قرنتیان ۱۳***

مرحله ۴: سوالات برای درخواست های شخصی و/یا بحث های گروهی:

1. در نظر بگیرید وقتی یک مؤمن واقعا وارد بدن مسیح / کلیسا می شود.
2. جامعه رستگاری مسیح این است که بدنی سالم از مردمی باشد که حتی اگر شکسته باشند، برای خود مرده اند و کاملا در تسلیم مسیح هستند.
3. چرا وحدت در کلیسای مسیحی ضروری است؟
4. نویسنده می گوید که تفرقه در بدن نتیجه گناه غرور (حسادت) است.
5. آیا می دانید که مزایای جامعه برای یک شاگرد آنقدر زیاد است که تقریبا غیرممکن است بدون آن زنده بماند؟

مرحله ۵: *محتوای کتاب را بخوانید و درباره آن بحث کنید:*

فصل ۶c به گفته نویسنده – کیت فیلیپس:

جامعه پیوند شما با دیگر مؤمنان است

چگونه یک شاگرد می تواند فرمان مسیح برای «یکدیگر را دوست بدار» را بدون دیگرانی که هدف محبت او باشند، اطاعت کند؟ هیچ مسیحی بدون دیگر مسیحیان نمی تواند سالم باشد. به همین دلیل هر مؤمن بلافاصله پس از تبدیل وارد بدن می شود. «اکنون شما بدن مسیح هستید و به طور فردی اعضای آن.... زیرا به وسیله یک روح همه ما در یک بدن تعمید یافتیم...» (اول قرنتیان ۱۲:۲۷،۱۳، به صورت ایتالیک افزوده شده). از نظر موقعیت، هر مسیحی عضوی از جامعه نجات یافته مسیح است. کتاب مقدس هرگز به امکان موقعیت بدون عملکرد اشاره نمی کند. تلاش برای زندگی مسیحی بدون رابطه عملی با بدن، در بهترین حالت حدس و گمان پرریسک است. بنابراین، اولویت اصلی تعلق هر شاگرد به یک بدن مسیحی سالم و کارآمد است. بدن سالم مسیحی با وحدت مشخص می شود. این بدن از شاگردانی تشکیل شده که برای خود مرده اند و کاملا تسلیم مسیح شده اند. آن ها بر این آگاهی استوار اند که خداوند «بخش های بدن، هر یک را همان گونه که می خواست، مرتب کرده است» (اول قرنتیان ۱۲:۱۸ NIV). کتاب اعمال رسولان اهمیت وحدت در کلیسای مسیحی را مستند می کند. مؤمنان اولیه خانواده ای به هم پیوسته بودند. وقتی پطرس در پنطیکاست موعظه می کرد، سایر رسولان در کنار او ایستادند (اعمال ۲:۱۴). شاگردان قرن اول با هم یاد می گرفتند، غذا می خوردند، هم نشینی می کردند و دعا می کردند (اعمال رسولان ۲:۴۲). آن ها «همه چیز مشترک داشتند» (اعمال ۲:۴۴). هیچ بخشی از بدن سالم نمی تواند به طور مستقل عمل کند. دویدن روزانه ام به شدت مختل می شد اگر پاهایم با هم همکاری نمی کردند. اگر پای راستم اصرار داشت به جلو برود و پای چپم به عقب برود، روی صورتم می افتادم.

کلمات و اعمال هر عضو بدن مسیح باید وحدت را در میان مؤمنان تقویت کند. وحدت از طریق رفاقت شکل می گیرد؛ ارتباط منظم و صادقانه؛ و بخشیدن و دریافت بخشش آزادانه. یک شاگرد متعهد است که خیر خود را برای رفاه بدن فدا کند، زیرا می داند که وحدت جلال را برای خدا به ارمغان می آورد. وحدت هم هدف و هم ثمره جامعه است. در ورلد ایمپکت ما به صورت گروهی آماده می شویم، تیمی آموزش می دهیم، کار می کنیم، زندگی می کنیم و با هم استراحت می کنیم. این وحدت ما را تقویت می کند و رشد و خدمت مسیحی ما را تقویت می کند. دانش آموزان و همسایگان ما با مشاهده نحوه ارتباط ما با یکدیگر بسیار بیشتر از شنیدن حرف های ما درباره محبت مسیحی می آموزند. جهان محبت خدا را از طریق وحدت ما درک می کند (یوحنا ۱۷:۲۱-۲۳). بیشتر ناهماهنگی درون بدن بر غرور استوار است. ما شروع به مطالبه حقوق خود و محافظت از زمان خود می کنیم، فراموش می کنیم که این حقوق را هنگام

دیدار با مسیح در صلیب با صلح با خدا معاوضه کردیم. ما در پی دریافت ستایش انسان ها هستیم، نه اینکه از طریق همه کارهایی که انجام می دهیم، جلال را برای خدا بیاوریم. عیسی فریسیان را محکوم کرد «زیرا آن ها تأیید انسان ها را دوست داشتند نه تأیید خدا» (یوحنا ۱۲:۴۳). غرور انکار مرگ خود است و جایی در میان مردم خدا ندارد. شکل خطرناک غرور، حسادت است. حسادت بد نی را فلج می کند که باید برای خدمت مؤثر به خدا با همه اعضایش همکاری داشته باشد. یعقوب ۳:۱۶ هشدار می دهد: «زیرا جایی که حسادت و جاه طلبی خودخواهانه وجود دارد، بی نظمی و هر چیز بدی وجود دارد.» می فهمم چگونه حسادت می تواند وارد بدن مسیحی شود. حتی این کتاب هم می تواند باعث تفرقه شود. می بینید، در حالی که من نویسنده هستم، از پیشنهادات مدیران و چند رهبر دیگر بسیار بهره مند شده ام. سپس پنج نفر از کارکنان لس آنجلس ما در ویرایش آن به من کمک کردند. چهار نفر دیگر بی خودانه در تایپ دست نوشته ها تلاش کردند. هر یک از این مشارکت کنندگان می تواند بگوید: «به تمام زحمتی که برای این کار کشیده ام نگاه کنید و هیچ هرگز نخواهد فهمید. کیت تمام اعتبار را دریافت می کند.» حسادت. اما چون این شاگردان می دانند که خدا، نه کیت، تمام جلال را دریافت می کند، حسادت از بین می رود. خدا از افرادی که روحشان شکسته است، با قلب های فروتن و بی علاقه به ستایش های شخصی استفاده می کند و فقط در صلیب مسیح جلال می یابد. «ببینید، چقدر خوب و خوشایند است که برادران در وحدت با هم زندگی کنند!» (مزامیر ۱۳۳:۱ KJV). یک بدن مسیحی کارآمد به دنبال تحریک بلوغ در همه اعضای خود است. از آنجا که بدن قوی تر از ضعیف ترین بخش خود نیست، سلامت آن به رفاه هر عضو بستگی دارد. رومیان ۱۲:۵ می گوید: «پس ما که بسیار هستیم، در مسیح یک بدن هستیم و به طور فردی اعضای دیگری هستیم.» رابطه بین اعضای بدن آنقدر صمیمی است که آنچه یک نفر را تحت تأثیر قرار می دهد، همه را تحت تأثیر قرار می دهد. یک بار با دوستی در یک قایق کوچک به قایق رفتم. وقتی برگشتیم، از من خواست قایق را با بستن قایق به یک گیره فلزی روی اسکله از برخورد با اسکله جلوگیری کنم. پابرهنه و مشتاق راضی کردن، از قایق پریدم و طناب در دست داشتم. متأسفانه انگشت شست پایم سعی کرد آن گیره محکم را از ریشه کند—اما گیره تکان نخورد. انگشت پایم از درد درد می کرد. طناب را رها کردم و قایق به اسکله برخورد کرد. بلافاصله، هر عضو، اندام و توانایی بدنم تمام توجه خود را به وضعیت انگشتم معطوف کرد. شکمم دیگر نگران ناهار نبود. دهانم انگشت پایم را به خاطر دست و پا چلفتی بودنش سرزنش نمی کرد. دستم دیگر مشتاق محکم کردن طناب نبود. سرم به آسیب قایق اهمیت نمی داد. هر بخش از بدنم بی شرمانه نگران سلامت انگشتم بود. وقتی انگشتم درد می کرد، تمام بدنم درد می کرد. در بدن مسیح نیز چنین است. ما چنان در هم نشینی نزدیکیم که وقتی یکی از اعضا درد می کشد، همه ما درد می کشیم؛ وقتی یک بخش شاد می شود، همه ما شادی می کنیم (رومیان ۱۲:۱۵). یک مسیحی آسیب دیده نمی تواند مبارزاتش را از جامعه پنهان کند. بارها، دل شکستگی ها و نگرانی های او بلافاصله از طریق بدن به سر منتقل می شود که پاسخ مناسبی را هماهنگ می کند. بدن با هدایت هر ضعف و درد به جریان خون خود برای پاکسازی از طریق بخشش و شفا، سلامت را ترویج می کند. تنها بدن بیمار این صمیمیت را ندارد. اعضای بدن بالغ از ایده ناقص «رفتن به کلیسا» به آموزش کتاب مقدس که آن ها خود کلیسا هستند، رسیده اند. در مسیح، شاگردان «با هم ساخته می شوند تا به خانه ای تبدیل شوند که خداوند با روح خود در آن زندگی می کند» (افسسیان ۲:۲۲ ، NIV). کلیسا دیگر محدود به آجر و ملات نیست، بلکه در دنیای تجارت، مدرسه و محله به طور کامل عمل می کند. عبادت دیگر محدود به صبح یکشنبه نیست. هر عمل، کلام و اندیشه ای به عنوان عبادت به خدا تقدیم می شود.

مزایای جامعه برای یک شاگرد آن قدر زیاد است که تقریبا غیرممکن است بدون آن زنده بماند. کجا می تواند شاگرد در برابر مردان خداپرستی که او را خوب می شناسند، تسلیم شود؟ کجا می تواند پرورش یابد و با محبت مسئول رشد و بلوغ مسیحی اش باشد؟ کجا می تواند با مشاهده زندگی دیگران مانند مسیح شود؟ کجا دیگر می تواند همنشینی شیرین و پاک را تجربه کند؟ کجا می تواند در محبت همسایه اش این قدر مطمئن باشد که آزاد باشد دیگران را همان طور که خدا او را دوست دارد، دوست بدارد؟ کجا می تواند عضو گروهی باشد که با یک صدا سرود پیوسته ستایش و پرستش را برای خالق می خواند؟ کجا می تواند شهادت او به جهان این قدر روشن باشد؟ کجا می تواند شاگرد باشد؟

صفحات ۶۷-۷۱

فهرست شاگردان – یکدیگر را دوست داشته باشید
عشق ___My به دیگر مسیحیان آشکار است.
___I بخشش خدا را برای گذشته، حال و آینده ام پذیرفته ام.
___I خودم را بخشیده ام، بر اساس بخشش خدا نسبت به من.
___I دیگران را به راحتی می بخشم.
___I بخشش دیگران را بپذیرم.
___I بخشی از یک جامعه مسیحی سالم و کارآمد هستم.

مرحله ۶: *درخواست های دعای شخصی خود را به اشتراک بگذارید و سپس هر برای درخواست دیگری دعا کند.*

منبع: شکل گیری یک شاگرد توسط دکتر کیت فیلیپس. انتشارات توسط شرکت فلمینگ اچ. رول، ۱۹۸۱. شابک 0-8007-1181-5. مقدمه توسط رابرت ای. کولمن. محتوا (به جز سوالات مطالعاتی) بدون بازنگری از کتاب گرفته شده است.
20261011 بازنگری شده